

New Deal

En sortirem reforçats, amb economies menys especulatives, menys vulnerables i amb un control i tutela més grans dels estats

ÀLEX SÁEZ

EL PUNT, 31.03.09

Vivim uns temps d'incertesa, no només per la crisi mundial. També per la política internacional, que necessita decisions multipolars per garantir la pau i la justícia social. Probablement no podem comparar la situació actual amb la depressió del 29. La d'avui és una crisi global que afecta tot el planeta. Tots els països estan greument afectats per la connexió entre els mercats financers.

Anomenem *New Deal* als plans econòmics que va impulsar l'administració de Roosevelt entre 1933 i 1937. Consistien en la intervenció de l'Estat en la regulació de l'economia per afavorir les inversions, el crèdit i el consum, i per reduir la desocupació. Van ser els anys que van convertir l'economia americana en la més dinàmica i poderosa del món. Avui les economies mundials necessiten un *New Deal* com a resposta a la situació de crisi. I de la cimera del G-20 de Washington, en va sortir un acord en aquesta direcció per desplegar polítiques que estimulin la creació d'ocupació, que assegurin els mercats i que reactivin l'economia. Les decisions que avui prenen els nostres governs són més complicades i més difícils que mai pels excessos d'una etapa neoliberal que ens obliga a repensar les estructures econòmiques i la necessitat de més control estatal. El secretari d'estat d'Economia, David Vega, ho ha sintetitzat perfectament amb una frase: «Tant mercat com sigui possible, i tant mercat com sigui necessari.»

L'administració d'Obama i l'administració de Zapatero han pres mesures coordinades i semblants: inversió pública, garanties als mercats per assegurar liquiditat i noves inversions per crear ocupació i mantenir la xarxa bàsica de protecció social. A Catalunya, i a Espanya, les mesures també han anat especialment dedicades a no comprometre l'estat del benestar i preservar la igualtat d'oportunitats. Sense un discurs alternatiu, l'oposició –CiU, i especialment el PP– reclamen retalls a les prestacions socials, més flexibilitat al mercat de treball, contenció en la despesa pública i congelar salaris per no generar dèficit públic. Això sí, les administracions més endeutades són precisament els ajuntaments de Madrid i de València. Són polítiques que avui no comparteixen ni els països on governa la dreta. Els governs han actuat com calia, i ara cal vetllar perquè l'esforç arribi als afectats; per demostrar confiança. En sortirem reforçats, amb economies menys especulatives, menys vulnerables i amb més control, supervisió i tutela dels estats.